

TURISTICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník 2018 / číslo 1

VÁŽENÍ TURISTÉ

Dostává se vám do ruky, nebo lépe řečeno na obrazovku monitoru, první číslo našeho Zpravodaje v tomto roce. Jak sami vidíte, má úplně jiné grafické rozložení než minulé ročníky. Doufáme, že se vám bude nová grafická úprava líbit a i dále budete Zpravodaj rádi číst.

Budeme rádi, když nám poskytnete zpětnou vazbu na některý z mailů uvedených na konci zpravodaje.

Rostislav Skotnica

Obsah

Zájezd na Poslední puchýř v bučovicích	2
Propozice – Zahájení jarních kilometrů s turistickou sazkou	4
Výstup na Mehelník	5
Osobnosti vzniku ČR.....	5
Představení oddílu - KČT TOM „PRÁČATA“ RAPŠACH	7
Masarykův háj	9

**Klub českých turistů oblast
Jihočeský kraj z.s.**

**Klub českých turistů České Budějovice
Klub českých turistů Strakonice**

pořádají v sobotu 24. března 2018

u příležitosti 130. výročí založení KČT a 100.
výročí vzniku ČSR

63. ročník celokrajského setkání turistů

**ZAHÁJENÍ JARNÍCH KILOMETRŮ
S TURISTICKOU SAZKOU**

ZÁJEZD NA POSLEDNÍ PUCHÝŘ V BUČOVICÍCH

Klub českých turistů, oblast Jihočeského kraje zahájila rok oslav 100. výročí ČSR a 130. výročí KČT čtyřdenním zájezdem na významnou akci KČT „Poslední puchýř“ v Bučovicích. 43 turistů z Jindřichova Hradce, Českých Budějovic a Tábora cestou do místa ubytování ve Velkých Pavlovicích nejprve vystoupilo na rozhlednu Ocmanice u Náměště nad Oslavou (ranní mlha se bohužel ještě nerozpustila), prohlédlo si torzo Ivančického železničního viaduktu. Nejdelší zastávka byla v Dolních Kounicích, kde jsme navštívili opravenou synagogu a nádhernou zříceninu kláštera premonstrátek Rosa Coeli. V Židlochovicích jsme si prohlédli moderní zavěšený most přes Svratku i zámecký anglický park, v Hustopečích moderní kostel ve tvaru spirály klesající od štíhlé věže i novorenesanční radnici.

Druhý jsme vyjeli na okraj slovenského Záhorí. Nejprve jsme pod vedením průvodkyně obdivovali národní kulturní památku - předrománský kostelík sv. Markéty Antiochijské z 9. století u Kopčan, nejstarší dochovaný kostel v Evropě z doby Velké Moravy. V době mise sv. Cyrila a Metoděje byl pravděpodobně součástí areálu v Mikulčicích, ale řeka Morava měnící v průběhu staletí koryto jej „přestěhovala“ na Slovensko. V obci Kopčany jsme zhlédli pamětní desku na domnělém rodném domě 1. presidenta ČSR T. G. Masaryka. Kopčany mají i druhou národní kulturní památku – barokní císařský a královský hřebčín založený Františkem I. Štěpánem Lotrinským, manželem císařovny Marie Terezie, v pol. 18. stol., první v Uhrách. Prohlédli jsme si malou výstavku a speciální klenby nahrazující krovky. Průvodce, bývalý závodní jezdec, byl hovorný, znalý a vtipný. Zdrželi jsme se dlouho a uháněli do Brezové pod Bradlom. Šikovný řidič vyjel s autobusem až na Bradlo a k monumentální mohyle z travertinu navržené architektem Dušanem Jurkovičem – hrobu spoluzakladatele ČSR generála PhDr. Milana Rastislava Štefánka.

Díky nepřízní počasí nám byly daleké výhledy opět odepřeny, Štěfánkova rodná fara v Košiariskách byla zřetelná i mlze. Další zastávkou byla monumentální zřícenina hradu Korlátko z 11. stol. a malá rozhledna Rozbehy nad Jablonicou. Dalekým výhledům opět nepřálo počasí. Poslední zastávkou byla opět národní kulturní památka – poutní barokní bazilika minor P. Marie Bolestné v městečku Šaštín-Stráže. Komentovaná prohlídka baziliky, církevního muzea a kláštera s místním mnichem řádu Pavlínů byla pomalá a důkladná. K autobusu jsme se vrátili za tmy a nejkratší cestou se vrátili do ubytovny TJ Slavoj Velké Pavlovice.

Třetí den jsme ráno vyjeli do Bučovic. Cesta byla díky několika objížďkám dlouhá a daleká. Zaregistrovali jsme se a absolvovali tradiční pochod IVV „Za posledním puchýřem“ v délce 11 km nejbližším okolím města. Zejména úvodní část byla dost kopcovitá. Na kontrole v osadě Kloboučky na nás čekaly před hostincem zabijačkové hody. Horká ovarová polévka v chladném dni neměla chybu. V cíli jsme si prohlédli čtyřkřídlý renesanční zámek s překrásným arkádovým nádvořím i vzácnou fontánou a zámecký park, případně další památky města.

Poslední čtvrtý den jsme se ráno na rozloučenou v dešti zastavili na náměstí ve Velkých Pavlovicích. Objížďkou jsme dojeli do nedalekých Čejkovic. Zde jsme si prohlédli malé muzeum – domeček, kde Masaryk bydlel v l. 1856-58 a 1859-62. Shlédlí jsme videoprojekci a přečetli si vystavené dokumenty. Déšť nepřestával a proto jsme plánovanou prohlídku zámeckého parku v Miloticích zrušili.

Pokračovali jsme k Brnu. Zastavili jsme se na Mohyle míru, postavené na počest obětí Napoleonovy bitvy u Slavkova a na nedalekém návrší Žuráň, odkud údajně Napoleon bitvu řídil. Stále drobně pršelo. Definitivně jsme zamířili k domovu a snad proto před Rosicemi přestalo pršet. Poslední zastávka na protáhnutí byla v Telči. Od Rodvínova se začal autobus postupně vyprazdňovat a další a další účastníci byli doma.

Výbor KČT oblast Jihočeského kraje i jednotlivé odbory KČT připravují mnoho dalších akcí v rámci oslav 100. výročí ČSR a 130. výročí KČT. Zájemci jsou srdečně zváni.

Ing. Jiří Peltan, Foto: Pavel Brtník, Richard Černý, Bohuslav Nunvář, Adéla Peltanová

ZAHÁJENÍ JARNÍCH KILOMETRŮ

S TURISTICKOU SAZKOU

pod záštitou

starosty města Strakonice
Mgr. Břetislava Hrdličky

Odjezd: z **Českých Budějovic** rychlíkem R656 odjezd v **8.04 hod.** (příjezd ST cca 8.51 hod.),
z **Písku** osobním v 8.26 hod., přestup na rychlík **R656** v Ražicích odjezd v **8.40 hod.**
z **Milevska** osobním vlakem v 7.41 hod. (dál viz Písek)
z **Prachatic** osobním v 7.32 hod., přestup Číčenice na rychlík **R656** v **8.16 hod.**,
ze **Strakonice společně** osobním vlakem č. 18104 v 9.09 směr Vimperk, Volary

Start: železniční zastávka **Přední Zborovice**, výdej sázenek **od 9.00 do 10.00 hod.**

Trasa: neznačenou cestou přes Sousedovice, kolem Pitaňského rybníka do **Pracejovic**. Zde si prohlédněte Švehlův dům čp. 13 (mezi kaplí a železničním nadjezdem vlevo), na křižovatce pomník Padlým a rodný dům Rudolfa Berana čp. 21, dále po silnici vpravo a pak po Otavské cyklotrase č. 1066 kolem býv. letního sídla Rudolfa Berana Bažantnice (5) (pozor – bydlí tu nepřizpůsobivé osoby), po silnici směrem na Strakonice až k Židovskému hřbitovu, po zeleně značené pěší trase Podskalím kolem pomníku F.L. Čelakovského k Strako-nickému hradu, po modře a žlutě značené pěší trase Bezděkovskou ulicí do restaurace Švanda Dudák – Cíl - **13 km**. K nádraží ČD už není daleko.

Turistická sazka : tradičně zaměřena na KČT, vlastivědu, přírodu, výročí roku 2018 a město Strakonice na neznačené trase mezi Sousedovicemi a Pracejovicemi, příp. zbytek u Bažantnice Pracelovice.

Každý soutěžící přebírá cenu osobně. Domů spěchající soutěžící ztrácí jakýkoliv nárok.

Cíl: společenský sál restaurace Jiskra, Strakonice, Dukelská 37
Příjem vyplněných sázenek do 13.00 hod. Slavnostní zahájení a vyhodnocení sazky 13.05 hod., ne však dříve, než dorazí většina vedoucích skupin jednotlivých OKČT.

Návrat ze Strakonice:

Odjezdy vlaku směr Č. Budějovice v **13.07, 15.07**, os 16.24, **17.07, 19.07** hod.
odjezdy vlaku z Ražic směr Písek, Tábor v 13.21, 15.21, 17.21 a 19.21 hod.
odjezdy vlaku z Číčenic směr Prachatic, Volary v 13.36, 15.36, 17.36 a 19.36

Informace : Ing. Jiří Peltan ☎ 608 853 511, peltan@seznam.cz

VÝSTUP NA MEHELNÍK

31.12.2017 se uskutečnil 27.ročník „Silvestrovský výstup na Mehelník“.

Účast byla tentokrát rekordní - 1.837 účastníků (řádně registrovaných) a dále neurčený počet těch, kteří se nezaregistrovali a také 125 psů, 7 koní a 1 koza. Také přijelo několik cyklistů. Zúčastnění byli z 95- ti míst z naší republiky (nejvzdálenější z Ostravy – Bílovice) a také ze zahraničí (Kanada a Anglie). Nejstarším účastníkem byla paní ve věku 82 let, nejmladšími 3 mimina ve stáří 1,5 a 2 měsíce.

Akci tradičně podpořili jak tradiční sponzoři fa Oleg Ehrenberger (reality a správa nemovitostí), Lesy Města Písku a KČT OTAVA Písek, tak i ČUS, který zařadil tuto naši akci opět do projektu „Sportuj s námi“. Drobné dárky a upomínkové předměty dodala pro dětské i dospělé účastníky VZP – klientské centrum Písek. I tentokrát byla velmi dobrá spolupráce s „Lesy města Písku“ a také s píseckými Junáky, kteří zajišťovali pořadatelskou službu. Všem sponzorům bude zaslán osobní děkovný dopis vč. pamětní karty a našeho Programu na r.2018.

I přes dary uvedených sponzorů, kterým děkujeme, nebyla i tato akce po ekonomické vyrovnání – chybějící částka byla uhrazena z našich zdrojů.

Akce byla velmi kladně komentována a prezentována v regionálním a místním tisku a Český rozhlasu České Budějovice a Jihočeské TV.

Letošní ročník byl vzhledem k zařazení do projektu „Sportuj s námi“ opět organizačně náročný a to jak při přípravě, tak přivlastní akci a také po jejím skončení.

Stejně jako v letech minulých na vrcholu jsme prodávali náš Program akcí na r. 2018, a Turistické dřevěné známky.

Hlavní vedoucí akce byla opět Mgr. H. Tomanová, která se svého úkolu zhostila jako obvykle velmi úspěšně a patří jí za to velký dík.

Ing. Stanislav Nohejl - předseda odboru KČT OTAVA Písek

OSOBNOSTI VZNIKU ČR

Edvard Beneš

* 28. 5. 1884 Kožlany na Rakovnicku

† 3. 9. 1948 Sezimovo Ústí

Edvard Beneš se narodil jako nejmladší syn v malorolnické rodině na Rakovnicku. Po studiích na vinohradském gymnáziu 1896-1904 se zapisuje na filozofickou fakultu v Praze. Zanedlouho odjíždí do Paříže, kde studuje na Sorbonně a na Svobodné škole politických a sociálních nauk. Ve Francii setrval, s výjimkou krátkého pobytu v Londýně, do roku 1907, kdy přesídlil do Berlína. Vysokoškolské studium ukončil nejprve doktorátem práv v Dijonu (1908) a o rok později složením rigorózních zkoušek v Praze. Tři roky vyučoval na pražské obchodní akademii a pak přichází přednášet sociologii jako soukromý docent.

Propuknutí 1. světové války jej podnítilo k organizování vnitřního odboje "Maffie". Obstarával zejména spojení mezi Prahou a Masarykem ve Švýcarsku. V září 1915 odešel do zahraničí a od té doby jsou jeho životní osudy úzce spjaty s osobnostmi T. G.

Masaryka a M. R. Štefánika. Žije v Paříži, kde také organizuje a řídí jednotlivé složky zahraniční emigrace, podílí se na propagaci československého politického programu. Reorganizoval kurýrní službu, kterou se udržovalo tajné spojení s Maffii v Čechách. Mimo diplomatických jednání k získání politické prestiže zahraniční odbojové akci pořádá cyklus přednášek na pařížské Sorbonně o Slovanstvu, píše řadu článků do francouzských a českých zahraničních novin. Podílí se na ustanovení Československé národní rady (1916), kde zastává místo generálního tajemníka. Společně s M. R. Štefánikem jedná s představiteli dohodových mocností o zřízení samostatných čs. vojenských jednotek. Po získání souhlasu i podpory byly postupně vytvořeny legie ve Francii (prosinec 1917), Rusku (léto 1918), Itálii (duben 1918). Výrazným výsledkem Benešovy diplomacie bylo uznání Československé národní rady jako představitele nového československého státu ze strany Francie (červen 1918), Anglie (srpen 1918), Itálie (říjen 1918). To současně umožnilo

přístup zástupců Čs. národní rady na jednání států Dohody.

28. října 1918 Beneš jako představitel zahraničního odboje jednal v Ženevě s domácími politiky o budoucnosti nového státu a po dohodě s nimi se stal prvním ministrem zahraničí nového státu. Domů se však vrátil v září 1919, neboť už v listopadu 1918 musel v Paříži zabezpečovat historicky neexistující jižní hranici Slovenska a vůbec jeho vymanění z Uher, a současně také prosadit uznání historických hranic českého státu. Československo se tehdy rodilo jako státní útvar nikdy předtím neexistující, a to na základě Wilsonova požadavku práva národů na sebeurčení, jež však bylo v novém státě přiznáno pouze účelově definovanému národu československému.

Tento koncept, dodnes přijímaný většinou Čechů jako přirozený a spravedlivý, Beneš obhájil v mírových smlouvách z roku 1919 a 1920 a jako tvůrce československé zahraniční politiky

se jej snažil zabezpečit mezinárodními úmluvami.

Edvard Beneš stál u zrodu Společnosti národů a jako její místopředseda (1920), člen Rady (1923-27) a bezpečnostního výboru a předseda (1935) prosazoval politiku kolektivní bezpečnosti. S poválečnou evropskou velmocí Francií uzavřel spojeneckou smlouvu (1924) a již předtím, v letech 1920-22, smlouvami s Jugoslávií a Rumunskem vytvářel obranný systém Malé dohody. Byl uznávaným účastníkem významných mezinárodních konferencí (například Janov 1922, Locarno 1925, Haag 1930, Lausanne 1932) a měl rozsáhlé mezinárodně politické znalosti a styky. Jeho doménou byla sice zahraniční politika, hrál však i významnou vnitropolitickou roli.

Od vzniku státu byl ministrem zahraničí a v letech 1919-26 a 1929-35 poslancem Národního shromáždění. V letech 1921-22 též premiérem. Po abdikaci prezidenta T. G. Masaryka je 18. 12. 1935 zvolen za hlavu čs. státu. Jako místopředseda Čs. strany národně socialistické (členem byl v letech 1923-35) výrazně ovlivňoval její politiku. Marxismus odmítl, ale k socialistickým myšlenkám se hlásil a za jeden z důležitých výsledků 1. světové války pokládá *"všeobecný vývoj k demokratismu rolnickému a dělnickému a také přirozené a nevyhnutelné oslabení vlivu městské buržoasie"*. Jeho názory mu znemožňovaly plně pochopit totalitární podstatu bolševismu, i když s ním nesouhlasil. Ve svém úsilí zabezpečit stát se snažil odstranit mezinárodní izolaci SSSR a začlenit jej do Společnosti národů. Když se to podařilo, uzavřel s ním spojeneckou smlouvu (1935). Brzy poté přišel Mnichov 1938.

Zůstane věčným tématem českých dějin, zda byl tehdy lepší boj v mezinárodní izolaci než morální marasmus po kapitulaci. Jisté je, že Slováci toužili po autonomii, Maďaři a Němci po spojení se svým národem a Češi si na politické reprezentaci včetně Beneše válku nevyutili. Beneš 5. 10. 1938 abdikoval a odešel do exilu. Po okupaci českých zemí a vzniku Slovenského státu v březnu 1939 prohlásil Mnichov za neplatný a zastával teorii právní kontinuity Československa. V průběhu války dosáhl uznání čs. exilové vlády u všech spojeneckých států.

Mnichov znamenal pro Beneše stejně jako pro jeho české spoluobčany trauma a touhou odčinit jej byl přímo posedlý. Už po Mnichově se zabýval otázkou Němců v Čechách a budoucí zahraničně politickou orientací a pro své závěry dokázal získat nejen politiky své generace - například J. Šrámka či J. Stránského - ale i politiky mladší: H. Ripku, P. Dřtinu a další. Dospěl k závěru, podporovanému z domova, že válka je příhodnou historickou chvílí k vyřešení problémů státu vyhnáním Němců. Dávno před Postupimskou konferencí domů sděloval, že konec války *"musí znamenat u nás velikou lidovou odplatu a pro Němce a fašistické násilníky konec opravdu krvavý a nelítostný"* (únor 1944).

Během války Beneš pochopil, jak bude vypadat rozložení mocenských sil v poválečné střední Evropě, což jej vedlo i přes počáteční nelibost Britů k uzavření smlouvy se Sovětským svazem v prosinci 1943. Občany doma vyzýval, aby jeho cestu do Moskvy chápali *"v duchu celé naší národní historie posledních století"*. Nebránil ani závažným změnám vnitropolitickým. V politickém systému byl ochoten připustit kromě Komunistické strany Československa pouze strany socialistické a strany levé buržoasie a hodlal zavést v zemi velmi radikální změny hospodářské a sociální. O tom v Moskvě v prosinci 1943 jednal se zahraničním vedením KSČ. Přes Moskvu se také vracel do osvobozené vlasti.

Po triumfálním příjezdu do Prahy 16. 5. 1945 začal Beneš svými dekrety uskutečňovat záměr *"revoluci nacionální spoji s revolucí hospodářskou"*. 28. 10. 1945 byl potvrzen v úřadě a 19. 6. 1946 znovu zvolen prezidentem. Až příliš vycházel z úvahy, že Československo se může stát *"mostem"* mezi Sovětským svazem a západními demokraciemi a napomoci tak stabilitě v Evropě. Jako sociolog byl přesvědčen, že politika je *"praktická sociologie"* a že jeho politika je vědecká. Avšak další vývoj ukázal, že nikoli věda, nýbrž přání byla otcem myšlenek. Benešovu víru v demokratizaci SSSR a KSČ vyvrátil dramaticky únor 1948. Krátce po něm, 7. 6. 1948, abdikoval a brzy poté zemřel.

Zdroj: Stzeman – Vlastní dílo, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=62074039>
<https://www.hrad.cz/cs/prezident-cr/prezidenti-v-minulosti/edvard-benes>

PŘEDSTAVENÍ ODDÍLU - KČT TOM „PŘAČATA“ RAPŠACH

<p>Náš oddíl vznikl na podzim roku 1979, když jsme s manželkou první rok učili na místní základní škole. Protože nás úplně neuspokojovala tehdy povinná náplň práce v Pionýru, založili jsme vlastně "soukromý" turistický oddíl, který se z roku na rok rozrůstal. Abychom mu dodali nějakou legalizaci, založili jsme v roce 1983 při místní tělovýchovné jednotě odbor turistiky a při něm TOM (Turistický Oddíl Mládeže). Děti pracovaly stále "rozstrkány" po pionýrských oddílech a mimo to jsme se scházeli jednou týdně k pravidelné oddílové činnosti.</p>	<p style="text-align: center;">TOM 2402 a KČT 103301</p> 						
	<p>Protože absolvovat povinný skupinový tábor PO a ještě tábor oddílový, tj. dvakrát po čtrnácti dnech, bylo i při osmi nedělích dovolené až dost, povedlo se nám v roce 1985 oddíl osamostatnit i v PO, takže jsme si dělali svojí činnost pod dvojitou registrací, jak to bylo v těch dobách běžné. V tomto roce jsme se také na památku velké akce - celotáborové hry s husitskou tematikou, při které jsme v husitských krojích táhli z jižních Čech až na Vysočinu - pojmenovali oddíl "Pračata".</p>						
<p>Od roku 1990 jsme již pouze TOMem při KČT Rapšach, od roku 1992 členy A-TOMu. V současné době máme okolo 80 členů. Na vesnici se šesti sty obyvateli je to až dost. Hlavní naší činností kromě pravidelných týdenních schůzek je pěší turistika a cykloturistika, z finančních důvodů hlavně po blízkém okolí. Pořádáme také pravidelné akce, jako je Novoroční pochod, Kuličkáda, první jarní cyklovýlet, turistické závody a další. Zúčastňuje se turistických závodů mládeže, kde dosahujeme dobrých výsledků. Taktéž tyto závody pořádáme pro ostatní TOM..</p>							
	<p>Vývrcholem celoroční činnosti (počítáme ji jako školu - od září do srpna) je oddílový tábor u říčky Dračice, kde máme každé léto vybudovanou základnu.</p> <p style="text-align: right;"><i>Mgr. Karel Snětina</i> hlavní vedoucí TOM a KČT</p> <p>Pokud se o nás a o turistice vůbec chcete dozvědět něco více, navštivte některou z následujících internetových adres:</p> <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>TOM a KČT Rapšach</td> <td>rapsach.cz/tom</td> </tr> <tr> <td>Asociace turistických oddílů mládeže</td> <td>www.a-tom.cz</td> </tr> <tr> <td>Klub českých turistů</td> <td>www.klubturistu.cz</td> </tr> </table>	TOM a KČT Rapšach	rapsach.cz/tom	Asociace turistických oddílů mládeže	www.a-tom.cz	Klub českých turistů	www.klubturistu.cz
TOM a KČT Rapšach	rapsach.cz/tom						
Asociace turistických oddílů mládeže	www.a-tom.cz						
Klub českých turistů	www.klubturistu.cz						

Fotky z činnosti

MASARYKŮV HÁJ

V sobotu 3.3.2018 se náš odbor zúčastnil jedné z mnoha akcí KČT oblasti Jihočeského kraje, pořádaných ke 100. výročí vzniku Československé republiky. Akce byla směřovaná k Masarykovu háji mezi Mnichem a

Kardašovou Řečicí. Spolu s turisty z Tábora a Českých Budějovic bylo také 22 členů i nečlenů z odboru Jindřichův Hradec.

Výběr trasy jako vždy perfektně připravil Ing Jiří Peltan z KČT Č. Budějovice. Díky tomu se někteří z nás dostali do míst, kdy předtím nikdy nebyli a neměli ani tušení, že taková lokalita nedaleko našeho města existuje.

Zdar akce byl také podpořen slunečným, byť trochu mrazivým počasím. Ve vzduchu už bylo cítit přicházející jaro.

Zdeněk Konopiský - předseda odboru KČT Jindřichův Hradec

Zpravodaj vydává oblast KČT Jižní Čechy, z.s. Vychází nepravidelně. Toto číslo mělo uzávěrku 5.3.2018.

Vydáváno pouze v elektronické podobě, pro vnitřní potřebu oblasti.

Neprošlo jazykovou úpravou.

Zpracoval: Rostislav Skotnica, kontakt: rskotnica@hotmail.com